

eur; ex jussu Domini Geminiani Episcopi ipso presente Aper Presbyter subscripsit. Atque hujus funeri interfuisse S. Severus Ravennas potuit, quod & hic, & in ipso Severi Vita, prima Februarii refertur. Rubem arguunt, quod male constituerit initia Episcopatus S. Severi, remisit. Vitam autem S. Geminiani exhibent, quam scriptam coniciunt post tempora Liutprandi ex verbis; Sed vix tibi Ravenna misera vicina destructa Classi. At hæc ipsa conficiunt, Scriptorem illius vitæ post Agnelli nostri tempora vixisse, etenim non modo verba illa, sed tota narratio de S. Severo, S. Geminiani funus curante de verbo ad verbum ex Agnello ipso descripsit, prout utraque conferenti constabit.

VIII. Hæc omnia simul de implicita hacæ questione scripta erudito aliis Lectori exponere visum est, ut facilius rationum momenta, conjecturarumque argumenta perpendantur, & unico veluti inspectu quidquid doctius de Ravennatum Præfulum antiquissimis temporibus, & successione in hanc usque diem prolatum est, cognoscatur. Quandoquidem autem, & mihi pro suscepta provincia onus incumbit, quid sentio in medium exponere, id pergam agere ea quidem methodo, ut uniuscujusque ex allatis sententiis ita perpendam hypothesein, ut eorum incommoda minime distimulem, ob quæ ab illis recedere cogor; hinc progrediendo ostendam esse unum, quod sanè considerari debuerat, nec consideratum est, licet in eo situs sit totius ferè negotii cardo; demum exponam, quæ mihi necessaria conjecturâ, dicendi videbuntur. Interim paucis hic operæ pretium esse reor completi Rubei, Baronii, & Bollandi, sociorumque sententias, quæ in hunc ferè modum in epitomem redigi posse censo.

IX. Rubeus diffinita certis terminis singulorum Episcoporum ætate, Agapito defuncto circa tempora Alexandri Severi successorem dicit Marcellinum, qui fidem tenuerit usque ad initia Aureliani Imperatoris, & Gaii Pontificis, unde cepit Episcopatus Severi paulo post Sardicensi Concilio, defuncti anno CCCXLVIII.

Severo subrogat Agapitum II., & Agapito Liberium, qui vivente Julio Pontifice defuncti sint.

Concilium Romanum aliàs anno CCCXXXVII consignatum, celebratum dicit anno CCCXLVIII, cui adfuerit Agapitus II.

Baronius ante Severum tenet immediatè sedisse Agapitum. Severum probabiliter Episcopatum cepisse Constantio IV., & Constante III. Cos.

Concilium Romanum, cui Agapitus interfuit, anno CCCXXXVII. celebratum.

Bollandus, & Socii conveniunt cum Baronio circa initia Episcopatus Severi, & tempus Concilii Romani, cui Agapitus interfuerit.

Sentiunt Severo præcessisse Marcellinum, Marcellinum Agapitum.

Severum circa annum CCCXC. obiisse.

Potuisse ante tempora Agapiti, & Marcellini Severum alterum sedisse, illum v. delict, quem uti Martyrem Ecclesia Ravennas veneratur, qui alteri antiquiori item Marcellino successerit.

CAPUT SECUNDUM.

Incommoda uniuscujusque ex allatis Sententiis. Tres solum Episcopos spatio CXLII. annorum implendo non sufficere. Acta veterum Episcoporum antiquis Scriptoribus ferè ignota. Ecclesiæ Sanctis dicata, conventusque frequentissimi Christianorum an Aureliani tempore? Agapitus II. ignotus omnibus ante Rubem scribentibus. Concilium Romanum perperam ad annum CCCXLVIII. dilatatum. Marcellinum inter Agapitum, & Severum fedit. Idem incommodum in Bollandi sententia. Marcellinum satis diu vixisse Agnellus asserit.

I. Sententia Rubei plura sanè incommoda patitur; etenim nisi ejus rei testes antiquissimos proferat, vix obtinebit à cordato Lectore, ut credat spatium ferè CXLII. annorum à solis tribus Episcopis Agapito, Marcellino, & Severo occupatum fuisse, cujus quidem temporis major pars sevas persecutiones, ac inter alias Diocletianeam diuturniorem, crudelioremque ceteris, sit perpeffa. Quod si de aliis Sanctis longævis sanè similia narrantur, id creditur, cum testes rem talem adstruendo idonei proferuntur, aliàs minime. Verum qui fieri potuit, ut Rubeo seculo sextodecimo scribenti notum fuerit tempus, quo quisque Ravennas Episcopus antiquus sederit, cum id ignoraverit Agnellus seculo nono scribens, qui proinde solius S. Apollinaris tempus apponit, & paucorum insuper eorum, à quorum ætate minus absuit Longævos quidem nonnullos indicat, sed à decernendo annorum, mensium, dierum numero, ferè ubique abstinet. At id quidem Agnelli ævo ignoratum illud conficit, quod omnia, quæ is de Severo narrat, non lecta, sed à senioribus sibi relata dicit, unde agnoscitur, nec prædecessorum, nec Severi Acta scripta tunc adhuc exiisse, & illud unum ex tabulis probari potuisse, quod scilicet certa serie unus alteri successus fuisset, Severumque Sardicensi Concilio subscripsisse.

II. Illud etiam incommodi accedit, quod facilius multò emunctioris naris eruditi solemnitate electionis, & loci qualitatem, ubi sit facta, descriptas ab Agnello, & ex Agnello à Rubeo initio libri secundi, acquiescent, ut credant, si hujusmodi Historia evenisse dicatur temporibus Filiorum Constantini, quam si accidisse narretur Aureliano, seu, ut ibidem, Probo, vel Caro cum filiis Carino, & Numeriano Imperantibus. Templum tribus munitum Portis D. Theodoro dicatum, erectumque vix credent (quorum tamen sententiam non probo) qui tenent ante Constantini tempora, etiam cum Ecclesia à persecutionibus respirabat, loca Christianos habuisse quidem, ubi ad Synaxes congregabantur, sed ea in domibus Privatorem, & in sublimioribus ædibus collocata, quæ non alio, quàm Domini totius domus nomine, vocabantur. Ibidem autem, ajunt, conventus factos eâ frequentia; quam ædes hujusmodi non satis magne patiebantur, & ea prudenti cautela, ne conveniendi modus Gentilium animos, religionemque moveret; quare in Episcoporum electionibus convenisse quidem par est cum Clero Populum, sed admittis tantum Proceribus, qui testimonium grave de eligendi merito præbituri crederentur. Quod pertinet ad Templorum, seu Ecclesiarum formam, & publicitatem, probantes Sancti alicujus nomine vocatam nullibi sacram eadem fuisse, multa congerent, ex veteri Ecclesiastica Historia, ac maxime Titulos in Urbe Equitii, Pammachii, Callisti,